

første Stykke forudsat, at Regjeringen vilde overstride den Bemyndigelse, man i første Stykke havde givet den. Begge Dele ere efter min Anskuelse lige uheldige. Hvad der overhovedet kan tale mod at overdrage til Communen — altsaa dog i Grunden til en Privat — Retten over de oftere omtalte private Grunde, er omtalt allerede ved 2den Behandling og fremhævet af den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Kreds (Brock). Det kan maaskee være haardt nok for nogle af de private Grundeiere, der have Eiendomme indenfor Demarcationslinien, at der sættes en vis Tid, inden hvilken de skulle have de Indskrænkninger afløst, som nu paahvile deres Grunde. 5 Aar er den første Termin, der er sat; overstrides disse 5 Aar, forhøies Godtgjørelsen med 10 pCt., og siden berøver det ganske paa Regjeringen, hvorledes den vil fastsætte denne. Dette kan være strengt nok, siger jeg, for de private Grundeiere, som muligviis, f. Ex. af Prioritetshensyn, ikke ville være istand til i rette Tid at faae Sagen ordnet; men fra Statens Side kunne de dog vistnok vente, at alle Billigheds-hensyn ville blive tagne; derimod stiller Sagen sig ganske anderledes, naar Staten sælger disse Rettigheder, selv om det er til Kjøbenhavns Commune. Jeg vilde finde det høist urigtigt, om Staten vilde gjøre det, og det især af Hensyn til de Tvivl, som af Mange næres om dette Spørgsmaal i dets Heelhed. Vort Endringsforslag under Nr. 2 gaaer derfor ud paa at give § 4 en Tilføining, der svarer til, hvad der fandtes i det oprindelige Lovudkast, nemlig en Bemyndigelse for Regjeringen til at sælge de omhandlede Grunde. Bemyndigelsen er givet i al Almindelighed, og Regjeringen kan efter Endringsforslaget sælge paa saadanne Vilkaar, som findes antagelige for Statskassen, og Dommen over, hvorledes disse Vilkaar ere, er fuldkommen overladt til Regjeringen. Regjeringen er altsaa ogsaa istand til at sælge til Kjøbenhavns Commune, men der lægges ikke noget Vaand paa Regjeringens Frihed med Hensyn til Afhændelsen, saaledes, at den udelukkende skal være bunden til at sælge til Kjøbenhavns Commune. Jeg troer, at der er saa meget mere Grund til at hæve det Vaand, Lovudkastet har lagt paa Regjeringen i saa Henseende, som man vil

finde, at der ikke foreligger den allerringeste Ophvsnings om, at Kjøbenhavns Commune er rede eller blot tilbøjelig til at kjøbe. Det er vistnok ikke sjældent, at man i Lovudkastet har givet Regjeringen Bemyndigelse til at sælge til en bestemt Person, men det er da kun i saadanne Tilfælde, hvor man havde nogen Sikkerhed for, at Kjøbet vilde komme istand. Her foreligger derimod ikke den allerringeste Sikkerhed i saa Henseende. Der foreligger ikke det Allerringeste om, at Kjøbenhavns Commune skal have Lyft til at kjøbe, og dog begrænses Lovudkastets Regjeringens Bemyndigelse til at sælge derhen, at den kun maa sælge til Kjøbenhavns Commune. — Endringsforslaget under Nr. 3 gaaer ud paa at gjøre en Tilføining til Lovudkastets § 5, 2det Stykke. De ærede Medlemmer ville nemlig være opmærksomme paa, at Lovforslagets § 8, 3die Stykke, indeholder en Bemyndigelse til Expropriation af de Private tilhørende, paa Fæstningsterrainet værende Møller og andre Bygninger og Anlæg med Tilliggende, samt af enhver Benyttelses- og Brugsret til dette Terrain. Men denne Bestemmelse er kun givet under Forudsætning af, at der sælges til Kjøbenhavns Commune, og er da givet til denne Commune. Seer man derimod efter i § 5, hvis Bestemmelser aabenbart ere affattede under en ganske anden Forudsætning end den, der er tilstede i § 8, nemlig under den Forudsætning, at Staten selv skal sælge — seer man efter i § 5, 2det Stykke, hvilken Bemyndigelse der for dette Tilfælde er givet Regjeringen, vil man finde, at Regjeringen herefter faaer Ret til at expropriere private Grunde til Veie og Gadeanlæg, og der omhandles tillige ovenfor i Paragraphen en Plan for saadanne Veie og Gadeanlæg, der skal besiddes af Kongen. Men naar nu denne Plan støder an imod en Mølle paa Bolden eller imod en Brugsret, som en privat Mand har til en Eiendom, hvorledes forholder Regjeringen sig da? Kan Regjeringen da ogsaa expropriere disse? Nei, der mangler aldeles i Lovudkastet den dertil sigtende Bemyndigelse; denne Bemyndigelse er kun givet under Forudsætning af, at der sælges til Kjøbenhavns Commune. Det er dog en aabenbar Urimelighed. Endringsforslaget Nr. 3 gaaer derfor ud paa at give